

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010187
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8622010187.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Jana GOMBÁROVÁ, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. decembra 2022, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom
C. XX, D. E., toho času vo
väzbe v ÚVV Prešov,

sa uznáva za vinného, že

napriek Uzneseniu Okresného súdu Svidník, č.k. 2C/30/2021-33 zo dňa 05.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2021 a ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákazoch nevstupovania do bytu F. B., trvale bytom G. H. I. XXX/XX, E., zákaze jej úplného kontaktovania písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami alebo v úmyselnom priblížení sa k F. B. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ju dňa 04.12.2021 v čase o 18:57 hod. prostredníctvom SMS správy kontaktoval s textom „F. mal som v živote len teba prosím všetko zlé odpusti Ja všetko zle sám už zabudol Milujem ťa a miloval som v živote len jednu ženu teba prosím neudávaj ma ja to tak cítim neviem bez teba žiť ak už maš niekoho iného povedz budem akceptovať zmeň si číslo a nechaj ma tíško odísť Milujem ťa“ a dňa 05.05.2022 približne od 13:30 hod. zotrval najmenej dve hodiny v areáli Nemocnice arm. generála L. Svobodu Svidník, a.s. so sídlom MUDr. Pribulu č. 412/4, Svidník, v blízkosti okien gastroenterologickej ambulancie J. K., kde sa s ňou pokúsil stretnúť takým spôsobom, že minimálne 2 krát vstúpil pred vchodové dvere ambulancie a nakukol do jej priestorov, v ktorých poškodená pracuje ako zdravotná sestra a ktorá nebola v ambulancii prítomná, pričom vo svojom konaní pokračoval aj v čase okolo 18:00 hod., keď prostredníctvom hlasovej stanice v bytovom dome na G. H. I. XXX/XX, E. sa minimálne dvakrát dlhým zvonením a následne zaslanou SMS správou doručenou v čase o 18:27 hod. s textom „F.“ snažil s F. B. opäť skontaktovať, čím takto uvedeným konaním A. B. vedome nerešpektoval civilným súdom nariadené opatrenia, teda

maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 349 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/, 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci – mobilného telefónu značky Blackview GBV 5500.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.10.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník na tunajší súd obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný A. B., ktorý po zákonom poučení a poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Následne samosudca vypočul obžalovaného na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, na ktoré obžalovaný uviedol odpoveď „áno“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného A. B. prijíma, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine tohto obžalovaného. Zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to: zápisnice o vydaní veci s fotodokumentáciou, lekárskej správy, správy ÚPSVaR Svidník, správy Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, správy Obce Ladomirová, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisu registra trestov, lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, priebežnej probačnej správy a správy na obvineného vypracovanej ÚVV a ÚVTOS Prešov. Stranám bol na hlavnom pojednávaní predložený ako vecný dôkaz mobilný telefón Blackview GBV 5500. Prečítaný bol tiež podstatný obsah spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 9T/91/2018.

Zo zápisnice o vydaní veci je zrejmé, že obžalovaný dňa 23.5.2022 po príslušných zákonných poučení dobrovoľne vydal mobilný telefón značky Blackview so založenou SIM kartou, pričom uviedol, že ide o jeho mobilný telefón.

Z lekárskej správy J. L. M. zo dňa 20.5.2022 vyplýva, že poškodená F. B. je pacientkou psychiatrickej ambulancie od 17.1.2018 doteraz s diagnózou Epizóda stredne ťažkej depresie, pričom ambulanciu pravidelne navštevuje a je liečená farmakoterapiou.

Z odpisu registra trestov obžalovaného a tiež z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9T/91/2018 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 9T/91/2018 zo dňa 11.9.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10To/24/2019 zo dňa 11.12.2019 právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil voči svojej bývalej manželke F. B.. Za tento skutok mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z pripojeného spisu je tiež zrejmé, že obžalovaný bol na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp.zn. XXPP/XX/XXXX zo dňa

18.10.2021 podmienienečne prepustený z výkonu tohto trestu odňatia slobody. Súčasne mu bola určená skúšobná doba podmienienečného prepustenia v trvaní 42 mesiacov a nariadený probačný dohľad nad odsúdeným počas skúšobnej doby na 24 mesiacov. Súd u obžalovaného nariadil aj kontrolu technickými prostriedkami a uložil mu povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a obmedzenie spočívajúce v zákaze opustiť Slovenskú republiku.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovanému bolo dňa 21.11.2016 v rozkaznom konaní uložené pokarhanie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorý mal spáchať tak, že dňa 22.9.2016 o 21.30 hod. slovné napadol A. B. na adresu bývalej manželky F. B..

D. C. podala na obžalovaného len všeobecnú správu, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný je rozvedený, je vlastníkom rodinného domu a príslušných pozemkov, jeho správanie v mieste trvalého bydliska je nekonfliktné a nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Podľa správy ÚPSVaR Bardejov, pracovisko Svidník bol obžalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 6.9.2016 do 14.2.2018 a od 19.10.2021 do 1.12.2021. Dňa 2.12.2021 bol z evidencie vyradený z dôvodu nástupu do zamestnania k zamestnávateľovi Svidgas, s.r.o. Trnava.

Zo správy na obžalovaného vypracovanej ÚVV a ÚVTOS Prešov dňa 31.10.2022 vyplýva, že A. B. sa nachádza vo výkone väzby od 23.5.2022. Počas výkonu väzby si plní povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku, režim dňa dodržiava, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. K príslušníkom a zamestnancom zboru sa správa na požadovanej úrovni. Medzi ním a spolubývajúcimi sa nevyskytli žiadne nezhody. Dňa 30.5.2022 bol menovaný zaradený do oddielu so zmierneným režimom.

Na obžalovaného vypracoval probačný a mediálny úradník Okresného súdu Svidník dňa 28.10.2022 priebežnú probačnú správu, z ktorej je zrejmé, že A. B. bol na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp.zn. XXPP/XX/XXXX zo dňa 18.10.2021 podmienienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Menovanému bol uložený probačný dohľad na 24 mesiacov a skúšobná doba 42 mesiacov s uložením primeraných povinností a obmedzení. Taktiež mu bola nariadená kontrola technickými prostriedkami, pričom elektronický monitoring jeho osoby začal 19.10.2021. Obžalovaný sa chodil pravidelne hlásiť probačnému úradníkovi v intervale raz za mesiac. Celkovo sa zúčastnil siedmich probácií, na ktorých vystupoval slušne a bezproblémovo komunikoval. Býval na adrese trvalého pobytu v rodinnom dome a od 8.11.2021 sa zamestnal. Na probácii dňa 4.3.2022 a 13.4.2022 bol upozornený na to, že uznesením Okresného súdu Svidník sp.zn. 2C/30/2021 mu bolo uložené neodkladné opatrenie, ktoré má dodržiavať.

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a prítiažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o tom, aký trest bude pre obžalovaného primeraný prihliadol súd ako na okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného predovšetkým na čiastočne kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a v záverečnej reči tento aj úprimne oľutoval, čo zodpovedá poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Z prítiažujúcich okolností prihliadol súd na ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd prihliadal na odsúdenie menovaného, keď mu rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 9T/91/2018 zo dňa 11.9.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10To/24/2019, bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na to, že obžalovaný bol dňa 18.10.2021 podmienienečne prepustený z výkonu tohto trestu so skúšobnou dobou 42 mesiacov je zrejmé, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil počas tejto skúšobnej doby podmienienečného prepustenia z výkonu trestu. Pretože konanie obžalovaného bolo posúdené ako úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, prihliadal súd pri rozhodovaní o treste aj na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, bola vyhodnotená ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu za použitia analógie s ustanovením § 39 ods. 2

písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. Navyše obžalovaný už pri záverečnom preštudovaní spisu navrhoval začať konanie o dohode o vine a treste, avšak zo strany prokurátora tento návrh nebol akceptovaný, pretože na obžalovaného podal obžalobu a zo spisu ani nevyplýva dôvod, prečo tento jeho návrh nebol prijatý. Tým, že obžalovaný urobil na súde vyhlásenie o vine, sa vzdal dokazovania na hlavnom pojednávaní a neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu. S prihliadnutím aj na súčasný postoj obžalovaného k svojmu skutku, ktorého spáchanie ľutuje, považoval súd za náležité zohľadniť túto skutočnosť pri ukladaní trestu a znížiť dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby o jednu tretinu, rovnako ako pri uzatváraní dohody o vine a treste. Pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona je určená trestná sadzba trestu odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. V danom prípade teda došlo k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby o 4 mesiace, na 8 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto zníženej trestnej sadzby, teda vo výmere 10 mesiacov, ktorý považuje za dostatočný pre jeho nápravu i pre ochranu spoločnosti.

Pretože sa obžalovaný súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, rešpektujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, nebolo možné rozhodnúť o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to v záverečnej reči navrhoval obhajca obžalovaného a v súvislosti s tým predložil súdu aj ponuku súrodencov obžalovaného na prevzatie záruky za jeho nápravu. Súd sa nestotožnil ani s ďalším návrhom obhajcu, ktorým navrhoval uložiť obžalovanému trest domáceho väzenia, prípadne trest povinnej práce, ako alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody. Súd je tohto názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného i na okolnosti a spôsob spáchania skutku je pre dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného priamo výkonom trestu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa v krátkej dobe po tom, čo bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával za trestný čin spáchaný voči svojej bývalej manželke, opäť dopustil protiprávneho konania namiereného voči svojej bývalej manželke a konal tak aj napriek tomu, že poškodená sa od 17.1.2018 neustále lieči na psychiatrickej ambulancii s diagnózou Epizóda stredne ťažkej depresie, spôsobenou práve konaním obžalovaného. Závažnosť konania obžalovaného v tomto smere neznižuje ani skutočnosť, na ktorú obhajca poukázal, a to že malo ísť zo strany obžalovaného o komunikáciu slušnú a ľútostivú. Obžalovaný predmetnú trestnú činnosť páchal počas vykonávania probačného dohľadu a počas nariadenej kontroly technickými prostriedkami. Nakoľko ani tieto opatrenia a ani hrozba nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody obžalovaného neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti, má súd za to, že účel trestu nie je možné dosiahnuť uložením alternatívneho trestu, ale len nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, rozhodol súd o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu značky Blackview GBV 5500, pretože na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že ide o vec patriacu obžalovanému, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, lebo práve prostredníctvom tohto telefónu obžalovaný poškodenú kontaktoval a tým súčasne maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím.

Pretože si poškodená v rámci trestného konania nárok na náhradu škody neuplatnila, nebolo potrebné o ňom rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.